

HOMENATGE A

antoni miró

Fitxa artística i tècnica

text JORDI BOTELLA

intèrprets ROSANNA ESPINÓS

PEP SELLÉS

audiovisuals XAVIER CORTÉS

música i saxo MOISÉS OLCINA

guitarra JOAN ARACIL

percussió JORDI SEMPERE

il·luminació VÍCTOR ANTÓN

producció audiovisual CAROLINA MIRALLES

xiquets MAURO I INÉS PADILLA

auxiliars càmera JUAN RUÍZ, SERGIO LLORCA, PAU SANMIGUEL

vestuari PAQUI DÉNIA

imatge del cartell TONI MIRÓ

direcció PEPA MIRALLES

suport tècnic YAPADÚ PRODUCCIONS

tècnic de so EDUARDO SORIANO

maquinària FERRAN GARCIA

comunicació MÍRIAM ESPINÓS

ajudants de producció LUIS VÉLEZ, LIDIA MIRÓ

producció executiva JOANFRA ROZALEN

Amb la participació de:

Universitat d'Alacant, Universitat Politècnica de València,
Universitat Miguel Hernández d'Elx, Universitat Jaume I de Castelló, Universitat de València,
Xarxa Vives d'Universitats, Institut Ramon Llull, Xarxa Alcover,
Unión Alcoyana de Seguros, S.A.

Agraïments

IVAC- Filmoteca Valenciana, Pajarería Climent, Societat Musical Nova d'Alcoi

Doble Homenatge

“Homenatge a Teresa” és un projecte que naix amb un doble objectiu : retre homenatge a la figura d’Ovidi Montllor a través de “Teresa”, un personatge que a hores d’ara ha arribat a copsar la qualitat de mite pel que té d’imatge susceptible de ser entesa més enllà de l’àmbit local.

Tot seguint la visió del propi Ovidi en la cançó que du el seu nom, a través d’aquesta figura femenina volem reivindicar els valors que remarquen el contrast de tot allò que “Teresa” personifica (imaginació, llibertat...) front a una època caracteritzada per la mediocritat i l’oscurantisme.

La projecció d’aquest símbol ens val com a referència actual no sols per comprovar la vigència d’Ovidi Montllor sinó també per proclamar que aquelles ”lliçons” que esmenta l’Ovidi en la cançó continuen essent hui més vàlides que mai pel que representen de rebuig a la hipocresia i als prejudicis, i alhora proclamen una reivindicació del dret a la diferència encarnada en un personatge tan ric de matisos com “Teresa”.

“Homenatge a Teresa” conta a través d’un home/xiquet -el propi Ovidi Montllor- la història de Teresa Mora. L’aventura vital d’aquesta dona vindrà descrita des dels seus orígens humils fins la mort a un barracó dels afores d’Alcoi.

Enmig d’aquest trajecte hi ha mig segle (1900-1952) en el què la biografia de Teresa Mora anirà lligada a les seues peripècies personals, així com a la precarietat de la família i als esdeveniments tràgics (la Guerra Civil i la Postguerra) que marcaran aquestes dècades. Tot plegat donarà lloc a una personalitat única com la seua en la què l’extravagància pot ser explique el seu fantasieig i, sobretot, el seu desequilibri emocional.

Coneguda com Teresa “la loca” el seu personatge ens permetrà entendre una “bogeria” que potser li era innata o, més bé, era producte d’un desengany amorós en fer-se fonedís un antic nòvio militar que participaria en la Guerra o, com diu la cançó, a resultes que “un bombardeig la tornés boja”. Alhora justificarà com la població, a través del desvarieig d’aquella dona, donava via lliure a les inhibicions que una societat com la franquista atenallava .

“Homenatge a Teresa” descriurà la relació de l’home /xiquet Ovidi que narra la cançó com a interlocutor d’una societat que estimava aquella dona lliure a la què acabarà agraint-li que fóra “la mestra més volguda dels infants” i que covarà en la consciència de tots la fe en un món sense cotilles de sagristia ni tuf de casernes.

Projecte

“Homenatge a Teresa” és un projecte on s’aglutinen creadors alcoians procedents de llenguatges artístics diferents. Sota la coordinació de Joanfra Rozalén i el suport de la Companyia La Dependent aquest esforç conjunt valdrà per elaborar un homenatge a Ovidi Montllor amb aspiracions d’anar més enllà de l’acte estrictament testimonial i puga ser susceptible de ser contemplat en altres àmbits que no siga el local.

Antoni Miró, Jordi Botella, Moisés Olcina, Xavier Cortés i altres noms de la creació artística de la nostra ciutat van a encapçalar aquesta aventura en la què van a creuar-se sobre un escenari les seues aportacions.

A partir del terreny de la plàstica, de la recreació musical, fílmica o teatral, un actor i una actriu van a escenificar una cançó on s’exalta l’univers lluminós nascut de la innocència dels xiquets i la lucidesa d’una dona “diferent”.

Sobre aquest supòsits, l’actor i l’actriu, encarnaran Teresa i Ovidi, però també tots els ciutadans capaços de creure en una realitat diferent a la què ve imposada per unes forces que ens emmanillen tothora tant fa que siga en la primera meitat del segle XX on es situa la biografia de “Teresa” com en les primeres dècades d’aquest XXI que ens ha tocat viure .

La música

Mitjançant la cançó de l'Ovidi "Homenatge a Teresa" la música per a l'espectacle del mateix títol té aquest leitmotiv. Les notes de la melodia apunten i subratllen l'acció teatral, creant l'atmòsfera per a l'espai teatral.

Aquesta cançó ens endinsa al bell mig de l'acció dels actors remarcant cadascun dels personatges. Així i tot la música crea l'espai sonor també per a les imatges que es projecten en l'espectacle.

La melodia sorgeix neta i clara (adoptant el tempo de vals) i es transforma en música incidental segons la lletra (del propi Ovidi) per a crear un univers de sonoritats contemporànies i lleugeres de temes (del propi Ovidi).

La unitat temàtica en la música sempre amb el mateix leitmotiv d'eixida i entrada per a la música. Però és també ací on es desfà i es transforma. La música ens donarà també imatge i la imatge ens donarà la musicalitat de la proposta.

Els colors musicals són recalcats pels instruments que prenen part activa en l'ambient sonor. Així quant recorrem al personatge de Teresa en l'aspecte poètic, l'acció sonora és el dolç timbre del violoncel i quan tot canvia i l'acció passa a tenir més tensió argumental és el so del saxofon el que ens remarca tot l'espai.

La instrumentació del grup a escena és la següent:

Marimba (tractada com acompanyament melòdic i com a element de percussió).

Guitarra (creant l'atmòsfera de melencolia i com acompanyament rítmic).

Saxos (el saxo tenor com a contrapunt de les cançons i el ritme, i el saxo alt com a expressió de sonoritats més contemporànies).

Tota la música guarda l'enyor, la ràbia i la dolça harmonia poètica que l'Ovidi ens va deixar.

La imatge

Unes vegades com a fons, altres prenent protagonisme, però sempre interactuant amb la paraula i la música, integrant-se en un tot. Així es la proposta visual per a l'espectacle "Homenatge a Teresa". Amb l'únic objectiu de submergir al públic en els ambients i els significats d'un personatge popular, quasi mític que ens transporta des de la superfície de la seva bogeria quotidiana fins a les profunditats que donen sentit a la vida.

La proposta visual juga amb el temps i amb el misteri. Convertint-se de vegades en flashback per situar a l'espectador en els carrers alcoians de la postguerra o per ajudar-li a percebre els personatges en una mena de recreació abstracta on el poder evocador de la imatge obre una finestra cap a la imaginació, donant a l'espectador l'opció de completar l'escena.

Des d'un punt de vista escenogràfic, la projecció de les imatges naix des de la foscor de l'escenari per integrar-se amb una visió frontal global on tots els elements es fonen en una única percepció. Per tal cosa en ocasions la imatge trenca amb el seu format convencional per adoptar noves formes que ajuden a crear l'espectacle total que ha de ser "Homenatge a Teresa".

